

“La tribu” d’on surt?

- Persones soltes que han tingut experiència de grup i ara no en tenen.... +25 +30 +escola de pares i mares...
- Persones que estan a prop i no s’han vinculat (pares d’esplai, de cate...)
- Oportunitat de fer-ho en família
- Un diumenge al mes
- Grup, missa i vermut

“La tribu” en què consisteix?

10.00h Lectura de l’Evangeli i Conversa en l’Esperit

11.30h Pausa cafè

12.00h Eucaristia

Proposta fàcil i senzilla

Permet créixer orgànicament

És reproducible

Genera esperit comunitari

LA TRIBU

diuen de cada mes!

Espai de trobada +30 i famílies joves per fer comunitat i compartir la vida i la fe.

10h

Trobada en petits grups

ADULTS:
Una estona per **aturar-nos**, personalment (o com a parella), mirar la nostra vida i la realitat que ens envolta, des de la mirada de Jesús.
Compartir amb altres persones i famílies, posar en comú i interpel·lar-nos.
Cada petit grup anirà escollint la dinàmica més adient a la seva realitat i interessos.

INFANTS:
Espai amb activitats, jocs i cants!

12h

EUCARISTIA participativa per a grans i petits

13h

APERITIU per continuar la festa!

 DATES

27 d'octubre
24 de novembre
24 de desembre
(missa del pollet)
26 de gener
23 de febrer
23 de març
27 d'abril
1 de juny

Com em puc apuntar?

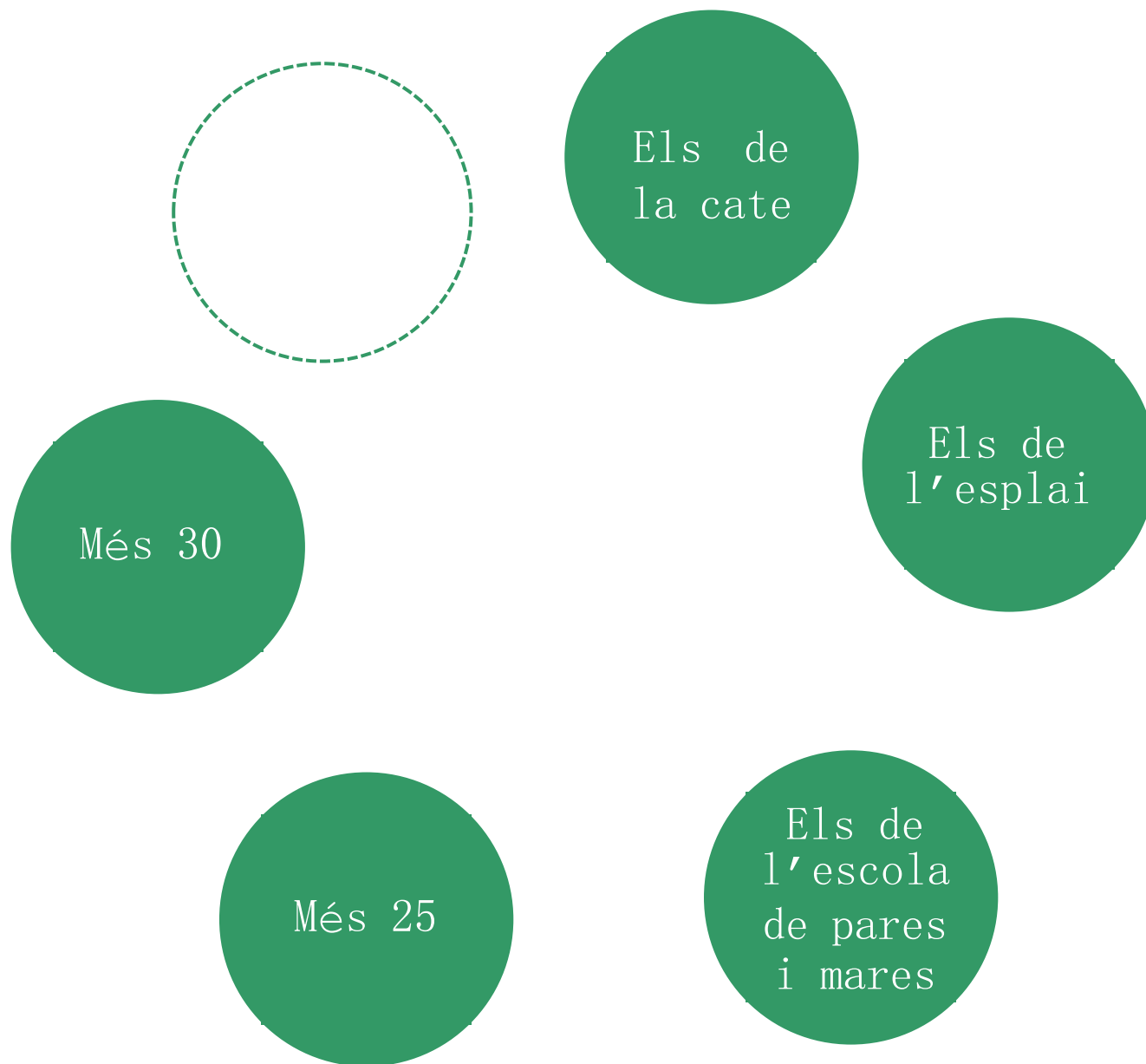

Omplint el **formulari** que apareix en aquest Qr

a la **Secretaria** de la Parròquia de dilluns a divendres de 18h a 21h.

Les tribus

Conversa en l'Esperit

Estimeu els enemics
Seguim el Jesús de les benaurances

Evangelí Lc 6, 27-38

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen. Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si heu fet bé als qui us en fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà. Absoleu, i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet.»

«Encara era lluny que el seu pare el veiés i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué:

«Pare, jo m'estic cabrint per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras?» El pare li contestà: «Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem retrobat.»»

La Tribu : 30 de març del 2025
El Pare bo : Diumenge IV de Quaresma-C

■ Ens aturem

M'aturo, faig silenci, prego/preguem per demanar el do de comprendre l'Evangeli i poder conèixer i estimar Jesucrist i, així, poder seguir-lo millor i donar-lo a conèixer.
Apunto alguns fets viscuts aquesta darrera setmana.
Llegeixo/llegim el text. Després contemplo i subratillo. Què em crida l'atenció del text (una paraula, frase...).

■ Amb quin personatge m'identifico?

Tradicionalment llegim l'anomenada paràbola del fill pròdig fixant-nos en la figura del fill jove. Aquest, com els "publicans i els altres pecadors" esdevenen el centre i el lector s'hi identifica per tal d'adonar-se que cal tornar al Pare.

En canvi, el protagonista de la paràbola és el Pare. Si volem tornar al Pare, convé que ens fixem en Ell més que en nosaltres mateixos.

Busquem un paral·lelisme en el món actual? Quins podrien ser els personatges avui en dia? Ho hem viscut en el nostre entorn?

A vegades hem de "tocar fons" per sentir que necessitem a Déu. Ho he experimentat?

■ El perdó

El perdó de Déu arriba a tothom qui vol acceptar-lo. Només cal "entrar" a casa del "Pare". Busquem espai per sentir-nos estimats? Abraçats?

■ La manera de ser de Déu

"Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que tinc és teu." Aquesta és la manera de ser de Déu. En som conscients? Ho valorem? Ho compartim? Quines crides em fa (ens fa) avui el Pare a través d'aquest Evangeli?

La Tribu : 30 de març del 2025
El Pare bo : Diumenge IV de Quaresma-C

Per a saber-ne més (apunts per endur-me a casa)

+ "Els publicans", considerats pecadors tant pels mestres de la Llei com per la gent del poble, i "altres pecadors" (1) "s'acosten a Jesús" i Jesús "menja amb ells" (2). Això provoca rebuig per part d'alguns (2).

+ En el món oriental antic, els àpats eren considerats un moment privilegiat d'amistat i de comunió entre les persones. Els fariseus consideraven que menjar amb pagans o amb pecadors era una font d'impuresa ritual.

+ El protagonista de la paràbola és "el jove" que té "dos fills" (11).

+ Aquests fills **reben** del Pare, tots dos, el que els correspon com a fills (12). Cal notar que són béns rebuts. Un dels béns que reben és la llibertat d'"apar-se'n" (13) i d'"entrar" (28), la llibertat de gaudir dels béns de la casa del Pare (13 i 31) o de deixar-se'ls perdre (14 i 28).

+ El centre de la paràbola, més que en la conversió del fill jove, està en l'amor del Pare pels seus dos fills (20-24,32). Un amor que fa que doni el perdó total i sense condicions a aquell que se n'havia anat per no tornar mai més. En el perdó hi ha la possibilitat de tornar a conjuir.

+ El Pare surt a l'encontre, tant d'un fill (20) com de l'altre (28).

+ "El vestit", "l'anell" —signe d'autoritat—, "les sandàlies" —pròpies d'un home lliure, no d'un esclau— (22) són signes de la restitució de la dignitat de fill. Convé tenir present que la situació anterior d'aquest fill estava marcada per coses com "pasturar porcs" (15), treball inacceptable i degradant per un jueu.

+ La festa (23-24) és signe de l'amor del Pare i de l'alegria de l'Església quan el Pare refà la comunió.

+ L'Eucaristia que celebrem, figura del Regne, és el lloc on el germà gran és convidat a acollir el germà petit (32).

+ L'alegria (23,32) és el que senten totes les persones que troben Jesús i hi reconeixen el qui porta al món la salvació de Déu (Jc 2,10; 24,52).

+ L'actitud del fill gran (28) retrata l'actitud dels "fariseus i mestres de la Llei" (2), que "murmuren" de Jesús perquè "acull els pecadors" (1-2).

+ L'actitud del "pare" (20,22-24,31-32), en canvi, manifesta el rostre de Déu, que mostra el seu amor il·limitat i incondicional a la humanitat a través del ministeri de Jesús (1-2), que sempre va a l'encontre (20,28) dels pecadors (Jc 5,32).

+ El perdó de Déu arriba a tothom qui vol acceptar-lo. Només cal "entrar" a casa del "pare" (28).

Josep M. Gual (consellari de l'ACCE)

La Tribu : 30 de març del 2025
El Pare bo : Diumenge IV de Quaresma-C

La roda de l'escolta

Farem una roda dels sentiments viscuts. Important aquí que siguem la pauta i que anem moderant l'ordre perquè tothom es pugui expressar i perquè tothom es pugui sentir escoltat. Com ho farem? Us proposem aquesta metodologia:

0. Un moment zero per fer silenci. Cada grup veu quin ha de ser. 10 minuts per deixar reposar el cos, prendre consciència del regal d'aquesta estona, fer ressonar les preguntes...
Demanem a l'Esperit que ens acompanyi tot aquest matí.

1. Farem una primera roda breu, on cadascú dirà només una paraula o una frase que expressi el ressò de les preguntes, de l'evangeli o del moment que visc.

Seria com expressar un impacte del què he sentit. Pot ser un sentiment, un tensió de sentiments, allò que ressona en el cor. Important seguir un ordre, i respectar que tothom tingui el seu torn de paraula. Entre roda i roda i podem deixar un momentet de silenci.

2. La segona roda cadascú podrà explicar una mica més què ha volgut dir amb aquesta paraula o frase.

Seria com afegir el que penso, el què estic vivint aquests dies... També és important seguir la roda, que tothom es pugui expressar i sentir-se escoltat.

3. La tercera roda podrem fer, sempre des del respecte, alguna pregunta a algú altre sobre el què ha dit, perquè acabi de donar llum. O el moment perquè algú pugui recollir alguna cosa que ha dit algú altre per subratllar-la i posar-la en valor. Potser algú se sent interpel·lat pel què ha dit un altre i li ha suggerit una nou sentiment, pensament o pregunta. Hem d'evitar que es pugui convertir en un diàleg del que pregunta amb el que respon.

Aquí podem ser més flexibles amb el torn de paraula i ja no caldrà fer la roda.

4. Es tractaria de recollir el què hem sentit en el cor aquesta estona de conversa. De recollir amb un pensament el què crec que l'Esperit m'ha dit mentre parlàvem i ens escoltàvem. M'emporto un invitació a... Farem una darrera roda per recollir en dues paraules el com m'he sentit i el què em convida a viure del què he sentit.

La tribu dels petits

